

Ανάβαση 18 Αυγούστου 2018.

Πάνω Αρένα. 2.196 υψόμετρο.
Ανάβαση 18 Αυγούστου 2018.

του χωριού μας 190 αυτοαμυνίτες. Σε μια βδομάδα λιποτάκτησαν. Μείναμε: ο οπλισμένος πατέρας.

Τα γυναικόπαιδα: η μάνα μου, η αδερφή του πατέρα μου, ο Γιάννης Μότσιος, δεύτερος ξάδερφος του πατέρα, η Βίδρανα, γυναίκα συγκροτάρχη, έγκυος στο μήνα της, κι η αφεντιά μου.

17 χρονών. Γνωστό ότι κρυβόμαστε στα δάση του χωριού. Ξεπέζεψε τάγμα στρατού με ορμητήριο το χωριό μας. 19 μέρες, χτένιζε τους λόγγους. Κρυβόμαστε ένας –ένας. Αποφεύγουμε τη συνάντηση με εχθρό.

Βρέθηκα κυκλωμένος και ο κλοιός μετατρέπεται σε θηλιά. Στα πέντε μέτρα μια θεόρατη βαλανιδιά. Δυο μέτρα η κουφάλα. Χώθηκα. Έπεσαν πάνω μου εκατομμύρια μερμήγκια – κιτρινωπά, θεόρατα. Αρχισάν να με δαγκώνουν. «Φάτε, λέω, δεν με αποτελειώνετε» Πέρασε η αλυσίδα των στρατιωτών. Βγήκα. Έβγαλα τα ρούχα. Τα τινάζω. Τα μερμήγκια ανακατεύονται. «Φαγωθείτε συναμεταξύ σας.» είπα. Το βράδυ στη συνάντηση είπα τα καθέκαστα. Αλλάζουμε τακτική: κρυβόμασταν δίπλα στην κατασκήνωση του τάγματος. Σε φουντωτά κέδρα. Στην τοποθεσία **Κέδρα**. Περνούν από δίπλα μας και πάνε να μας βρουν στα δάση.

Αντάρτικο συγκρότημα χτύπησε στρατιωτικό τμήμα στο χωριό Μελίσσι. Το τάγμα εγκατέλειψε το χωριό. Φύγαμε για το Γράμο.

«Τελείωσα σχολή αξιωματικών με άριστα. Με το βαθμό του υπολοχαγού». «Για πρώτη φορά στα Ρωσικά εκδίδονται «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται» και ο «Καπετάν Μιχάλης» σε δική μου μετάφραση.»

όταν μ' ανέβασες στα πιο ψηλά ντουζένια

Θυμούμαι την εξάισια στιγμή
Όταν μπροστά μου διάβηκες εσύ
Σαν όραμα μιας σπάνιας γοητείας,
Μιας ιδιοφνίας δαιμόνια ομορφιά.
Αλεξάντρ Πούσκιν

Το πρόσωπο θυμούμαι.

Μόνο.

Α ναι: και το κρεβάτι.

Το μονό.

Μα πιο πολύ, αν θες,
εκείνη τη σημαδιακή στιγμή,
όταν μ' ανέβασες στα πιο ψηλά ντουζένια:
στον τρίτο όροφο του έβδομου ουρανού.
Μοναδική στιγμή.

Κάργα με κόκκινο κρασί
τα δρένια, τα βαγένια.

Οι άλλες, όλες,
από ψηλά,
φαινόντουσαν μερμήγκια.
Να! τόσο δα!

Που μουδιασμένα σάλευαν.
Αλλά μπορεί και όχι.

5/2/2020

ISBN-978-960-612-279-8

www.grigorisbooks.gr

ΕΚΛΟΣΕΙΣ
ΓΡΗΓΟΡΗ

Γιάννης Μότσιος
Και σε εξάισιες στιγμές τους ντόνω με ρυθμούς και ήχους

Γιάννης Μότσιος

Και σε εξάισιες στιγμές τους ντόνω με ρυθμούς και ήχους όλους τους στίχους

ΕΚΛΟΣΕΙΣ
ΓΡΗΓΟΡΗ

1-η Μαρτίου 1930. Γεννήθηκα. 1946 τελείωσα την 6^η 8/ταξίου στα Γρεβενά. 1947-1949 αντάρτης του ΔΣΕ στο Γράμο. Ανθυπολοχαγός. 1949-1976 πολιτικός πρόσφυγας στην ΕΣΣΔ. Τελείωσα: Σχολή Αξιωματικών με άριστα. Με το βαθμό του υπολοχαγού. Φιλολογική Σχολή πανεπιστημίου με διάκριση ανάμεσα στους αριστούχους. Φοιτητής δημοσίευσα περί τις 40 εργασίες για Έλληνες ποιητές και πεζογράφους. Εκπόνηση διδακτορικού (Η ζωή και το έργο του Σολωμού) στο Ινστιτούτο Παγκόσμιας Φιλολογίας (Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ) στη Μόσχα. Μόνιμος επιστημονικός συνεργάτης. Για πρώτη φορά εκδίδονται στα Ρωσικά «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται» και ο «Καπετάν Μιχάλης» του Καζαντζάκη. Δική μου μετάφραση και πρόλογος. Με δική μου επιμέλεια (επιλογή, κατά λέξη μετάφραση και πρόλογο) εκδίδονται για πρώτη φορά στα Ρωσικά συλλογές ποιημάτων του Σολωμού και του Παλαμά. Οι μονογραφίες μου «Η λογοτεχνία της Ελληνικής Αντίστασης» (1968) και «Η ελληνική λογοτεχνία 1900-1967» (1973) είναι οι πρώτες στην ιστορία της Ρωσίας.

1976 επαναπατριζομαι. Άνεργος για δυο χρόνια. 1978-1980 εργάζομαι στο Φροντιστήριο «Παιδεία». 1980-1997 διδάσκω λογοτεχνία, ανάλυση ποιητικών κειμένων και δημοτικό τραγούδι στα πανεπιστήμια Κρήτης και Ιωαννίνων. Δημοσιευμένα 26 βιβλία: ποιητικές συλλογές, διηγήματα, φιλολογικά έργα, μεταφράσεις από τα Ελληνικά στα Ρωσικά, από τα Ρωσικά στα Ελληνικά.

Διαγμένος από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων για τριάνμισι χρόνια. Με επανέφερε το ΣτΕ.

Από το 1997 συνταξιούχος. Εργάζομαι στο γραφείο μου καθημερινά. Διαβάζω, μελετώ και γράφω.

Αθλούμαι.

Λατρεύω την ορειβασία.

1947. Μάης. Επιχειρήσεις στρατού. Το αρχηγείο Χασίων άφησε τον πατέρα μου στην περιοχή για να κρατήσει στα δάση

Ανάβαση 18 Αυγούστου 2018.

Πάνω Αρένα. 2.196 υψόμετρο.
Ανάβαση 18 Αυγούστου 2018.

του χωριού μας 190 αυτοαμυνίτες. Σε μια βδομάδα λιποτάκτησαν. Μείναμε: ο οπλισμένος πατέρας.

Τα γυναικόπαιδα: η μάνα μου, η αδερφή του πατέρα μου, ο Γιάννης Μότσιος, δεύτερος ξάδερφος του πατέρα, η Βίδρανα, γυναίκα συγκροτάρχη, έγκυος στο μήνα της, κι η αφεντιά μου.

17 χρονών. Γνωστό ότι κρυβόμαστε στα δάση του χωριού. Ξεπέζεψε τάγμα στρατού με ορμητήριο το χωριό μας. 19 μέρες, χτένιζε τους λόγγους. Κρυβόμαστε ένας –ένας. Αποφεύγουμε τη συνάντηση με εχθρό.

Βρέθηκα κυκλωμένος και ο κλοιός μετατρέπεται σε θηλιά. Στα πέντε μέτρα μια θεόρατη βάλανιδια. Δυο μέτρα η κουφάλα. Χώθηκα. Έπεσαν πάνω μου εκατομμύρια μερμήγκια – κιτρινωπά, θεόρατα. Άρχισαν να με δαγκώνουν. «Φάτε, λέω, δεν με αποτελειώνετε» Πέρασε η αλυσίδα των στρατιωτών. Βγήκα. Έβγαλα τα ρούχα. Τα τινάζω. Τα μερμήγκια ανακατεύονται. «Φαγωθείτε συναμεταξύ σας.» είπα. Το βράδυ στη συνάντηση είπα τα καθέκαστα. Αλλάζουμε τακτική: κρυβόμασταν δίπλα στην κατασκήνωση του τάγματος. Σε φουντωτά κέδρα. Στην τοποθεσία **Κέδρα**. Περνούν από δίπλα μας και πάνε να μας βρουν στα δάση.

Αντάρτικο συγκρότημα χτύπησε στρατιωτικό τμήμα στο χωριό Μελίσσι. Το τάγμα εγκατέλειψε το χωριό. Φύγαμε για το Γράμο.

«Τελείωσα σχολή αξιωματικών με άριστα. Με το βαθμό του υπολοχαγού». «Για πρώτη φορά στα Ρωσικά εκδίδονται «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται» και ο «Καπετάν Μιχάλης» σε δική μου μετάφραση.»

όταν μ' ανέβασες στα πιο ψηλά ντουζένια

Θυμούμαι την εξάισια στιγμή
Όταν μπροστά μου διάβηκες εσύ
Σαν όραμα μιας σπάνιας γοητείας,
Μιας ιδιοφύιας δαμόνια ομορφιά.
Αλεξάντρ Πούσκιν

Το πρόσωπο θυμούμαι.

Μόνο.

Α ναι: και το κρεβάτι.

Το μονό.

Μα πιο πολύ, αν θες,
εκείνη τη σημαδιακή στιγμή,
όταν μ' ανέβασες στα πιο ψηλά ντουζένια:
στον τρίτο όροφο του έβδομου ουρανού.
Μοναδική στιγμή.

Κάργα με κόκκινο κρασί
τα δρένια, τα βαγένια.

Οι άλλες, όλες,
από ψηλά,
φαινότουσαν μερμήγκια.
Να! τόσο δα!

Που μουδιασμένα σάλευαν.
Αλλά μπορεί και όχι.

5/2/2020

www.grigorisbooks.gr

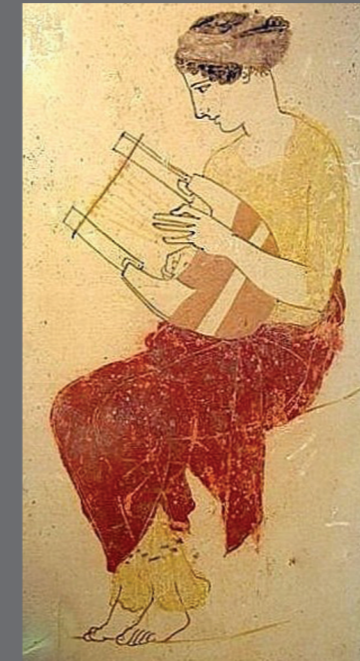
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Ελένη Μότσιου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΗΓΟΡΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΤΣΙΟΣ

Και σε εξάισιες στιγμές τους ντύνω με ρυθμούς και ήχους όλους τους στίχους

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΓΡΗΓΟΡΗ

ΦΩΤΟ ΣΠ. ΝΑΟΥΠΛΟ

1-η Μαρτίου 1930. Γεννήθηκα. 1946 τελείωσα την 6^η 8/ταξίου στα Γρεβενά. 1947-1949 αντάρτης του ΔΣΕ στο Γράμο. Ανθυπολοχαγός. 1949-1976 πολιτικός πρόσφυγας στην ΕΣΣΔ. Τελείωσα: Σχολή Αξιωματικών με άριστα. Με το βαθμό του υπολοχαγού. Φιλολογική Σχολή πανεπιστημίου με διάκριση ανάμεσα στους αριστούχους. Φοιτητής δημοσίευσα περί τις 40 εργασίες για Έλληνες ποιητές και πεζογράφους. Εκπόνηση διδακτορικού (Η ζωή και το έργο του Σολωμού) στο Ινστιτούτο Παγκόσμιας Φιλολογίας (Ακαδημία Επιστημών της ΕΣΣΔ) στη Μόσχα. Μόνιμος επιστημονικός συνεργάτης. Για πρώτη φορά εκδίδονται στα Ρωσικά «Ο Χριστός Ξανασταυρώνεται» και ο «Καπετάν Μιχάλης» του Καζαντζάκη. Δική μου μετάφραση και πρόλογος. Με δική μου επιμέλεια (επιλογή, κατά λέξη μετάφραση και πρόλογο) εκδίδονται για πρώτη φορά στα Ρωσικά συλλογές ποιημάτων του Σολωμού και του Παλαμά. Οι μονογραφίες μου «Η λογοτεχνία της Ελληνικής Αντίστασης» (1968) και «Η ελληνική λογοτεχνία 1900-1967» (1973) είναι οι πρώτες στην ιστορία της Ρωσίας.

1976 επαναπατριζομαι. Άνεργος για δυο χρόνια. 1978-1980 εργάζομαι στο Φροντιστήριο «Παιδεία». 1980-1997 διδάσκω λογοτεχνία, ανάλυση ποιητικών κειμένων και δημοτικό τραγούδι στα πανεπιστήμια Κρήτης και Ιωαννίνων. Δημοσιευμένα 26 βιβλία: ποιητικές συλλογές, διηγήματα, φιλολογικά έργα, μεταφράσεις από τα Ελληνικά στα Ρωσικά, από τα Ρωσικά στα Ελληνικά.

Διωγμένος από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων για τριάνμισι χρόνια. Με επανέφερε το ΣτΕ.

Από το 1997 συνταξιούχος. Εργάζομαι στο γραφείο μου καθημερινά. Διαβάζω, μελετώ και γράφω.

Αθλούμαι.

Λατρεύω την ορειβασία.

1947. Μάης. Επιχειρήσεις στρατού. Το αρχηγείο Χασίων άφησε τον πατέρα μου στην περιοχή για να κρατήσει στα δάση